

USA HT-10

Där stod vi (jag och min vän Galiar) på Kansas Citys flygplats och väntade på att bli upphämtade från personal på den internationella avdelningen på skolan (University of Central Missouri). Efter mycket men och om var det klart att vi skulle tillbringa en hel termin i USA. I flera månader hade vi förberett oss på bästa möjliga sätt men trots detta övervägde vi att vända hem till Göteborg när vi hade mellanlandat i Köpenhamn.

Efter en lång flygresor på ungefär 20h landade vi sent lokal tid, vilket gjorde att vi inte riktigt fick något första intryck på landet, förutom att det var oerhört varmt trots att klockan visade 20.30. Efter att ha inväntat ett antal studenter (främst från Korea och Japan) satte vi oss på skolbussen som skjutsade oss till våra hem de kommande fem månaderna. Väl framme väntade sängen då jag inte hade fått någon sömn på över 24h. Första veckorna var relativt lugna och mycket av tiden gick till att lära känna människorna som man skulle spendera kommande halvår med. Tiden spenderades i poolen vi hade utanför vår lägenhet, fotbollsplanen osv. Trots att min engelska är relativt okej, hände det väldigt ofta (i början) att man blev stum och inte fick fram orden när man skulle tala engelska. Men efter en månad släppte man på handbromsen och uttryckte sig på det viset man kunde och många gånger hände det att vi skrattade åt varandra pga. språkfelen som begicks.

Efter första månaden som var mer som en introduktionstid började skolan bli ”tyngre” och med fyra kurser samtidigt kändes det väldigt tungt i början. Ibland kunde det bli fyra tentor på en vecka vilket kändes omöjligt och andra veckor var det fritt att hitta på saker i ”möjligheternas land”. Anledningen till att jag skriver ”möjligheternas land” och inte möjligheternas land var eftersom det endast var möjligheternas land om man hade tillgång till mycket pengar. Tidigt fick jag erfara att USA inte var USA som man såg på tv, vilket näst intill alla amerikanare höll med om. All heder åt Hollywood, Manhattan, Miami Beach och allt vad det heter men bakom kulisserna var det inte så fint. Hemlösa människor, människor som inte hade råd med att ta sig till sjukhuset fanns i varje stad och i en stor mängd. Detta fick vi erfara när jag, Galiar, Ivan (från Kroatien) och Dong-Sup (från Sydkorea) bestämde oss för att bilda runt i Missouri och Kansas i fyra dagar. I storstäder som Kansas City och St. Louis fick vi för första gången se de höga byggnaderna som finns runt om i USA och allt annat gott som USA hade att bjuda på. Men allt var inte frid och fröjd även om människor spenderade enorma summor på bilar, kläder, festande osv. för bara något kvarter bort var det flertal hemlösa människor, vilket var något fruktansvärt att se.

Livet i USA flöt på och efter bara en kort tid började man stortrivas. Temperaturen låg på 35-40 grader C, pool utanför hemmet som man badade minst en gång/dag och annat kul. Men allt var inte frid och fröjd, för ibland kunde skolan ta så mycket tid att man knappt hade någon ork till annat. Tiden i USA var lärorik, både i och utanför skolan. Man träffade på människor från olika delar utav världen och lärde sig hur andra människor och kulturer funkar, men främst hur människor från världens ledande land tänker. Även i skolan var det mycket att lära sig och speciellt när vi blev inbjudna till en föreläsning med (hibakusha). Hibakusha var de som blev offer för atombombarna som släpptes i Japan och tre kvinnor som alla hade blivit offer, var på plats i vår skola för tre känsliga föreläsningar. Det dessa kvinnor hade att berätta om går inte

att beskriva med ord. Det de hade fått gå igenom var något enormt som ingen människa skall behöva gå igenom något sådant även om det är ens värsta fiende.

I slutet av vistelsen hade vi en fri vecka, vilket innebar en resa till New York och Washington DC. Vi tillbringade 4 dagar i New York och två i Washington och denna vecka var magisk. New York var en helt otrolig stad som inte alls går och beskriva med ord. New York hade allt en stad kan begära medan Washington var en mer historisk och lärorik plats. Efter denna vecka i storstäderna var det svårt att återgå till böckerna och de återstående två veckorna som var kvar utav skolan. När slutet var nära och folk började flyga hemåt till sina hemländer kom en känsla man aldrig trodde skulle komma. Man började sakna vännerna som hade lämnat och när man själv landade i Sverige då saknade man Warrensburg något oerhört.

Detta halvår var ett av de lärorikaste och roligaste i livet. Resan är och förblir ett gott minne för livet och jag råder alla som har chansen och studera utomlands att göra det. Man möter människor från olika delar av världen, man lär sig något så oerhört och sist men inte minst att det är så roligt!

Tack högskolan i Halmstad för denna underbara chans jag fick!

/ Behar Tahiri